

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 157. Quid præterea notandum sit circa resignationem simoniacam
aliásque conditionales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

Quod si ex conventione falso exprimant majorem valorem, ut sic moveant Papam ad concedendam pensionem, *Nav. Paris. Garc. Leur.* q. 740. dicunt non esse simoniam, quia non sunt pacti circa beneficium vel aliquid cum beneficio connexum, sed tantum circa falsam narrationem ad obtineandum consensum, per hoc tamen peccarunt, & impositio pensionis est nulla.

1061

§. III. Si resignes sub pacto, ut resignatarius refundat expensas factas pro beneficio, v. g. pro reparanda Ecclesia, meliorandis fundis, redemptione vexae ab heretico intentatae, *Az.* & *Pirh.* dicunt non esse simoniam, quia tantum repetit, quod suum est, & veluti adhuc inest beneficio; consentiunt *Felin.* & *Paris.*, si expensas fecerit ex bonis patrimonialibus, nam etiam successor in beneficio tenetur eas expensas refundere heredibus defuncti: si autem fecit eas ex bonis Ecclesiasticis, quod presumitur, nisi probetur contrarium, dicunt resignationem sub tali pacto esse simoniacam, quod dicit *Gamb.*, quamvis fecerit ex patrimonialibus, quia illa conditio refundendi non inest de jure, ergo non potest deduci in pactum; Et haec sententia tenenda est, si eas expensas fecerit in commodum suum, ac ideo è beneficio retulerit fructus expensis suis respondentes. Vide *Leur.* q. 741.

1062

Q. 157. Quid præterea notandum sit circa resignationem simoniacam aliasque conditionales. Recolenda sunt dicta L. 3. p. 1. à n. 57. 69. 79., ubi explicavimus, quid sit simonia & quomodo committatur in materiis beneficialibus. His adde seqq.

§. I. Resignatio simoniaca est nulla, Cap. Cum pridem, & cap. ult. de pactis: Quod verum est, licet firmetur juramento, *Staph. Paris.* Tamen sic resignans non amittit jus in beneficio, quamvis privari possit,

possit, *Gl. Rebuff. Nav. Laym. Paris.*; suntque ejusmodi resignationes ipso jure nullæ, *Selv. Nav. Rebuff. Paris. Az.* Vide *Lehr.* p. 3. q. 723. 724.

§. II. Illa resignatio est simoniaca, quæ fit sub **1063** conditione, modo vel pacto, quod de jure non insit nec adjicitur authoritate Apostolicâ; si tamen fiat sub reservatione beneplaciti Apostolici, excluditur simonia, cum tantum prohibetur pactio firma, *Cap. Cum universorum, de rer. permut. S. Anton. Felin. Varin. Paris. Tond. Lott. Luca.* Estque licet, secundum dicta n. 1055., antecedenter tractare de conditionibus: attamen esset simonia ante approbationem Apostolicam mandare executioni hoc, de quo conventum est, *Mohed. Tond. Lehr. q. 726.* Si autem fiat coram Ordinario sub conditione, quæ de jure, fundatione vel statuto inest; v. g. sub pacto residendi, ad quod vi beneficij obligabitur, nulla est simonia nec illicitum, *Cap. Significasti, de elect. Paris. Az.*; uti nec tunc est simonia, si fiat sub pacto solvendi pensionem, si beneficium pensione sit gravatum vel legitimè gravetur, *Lehr. q. 731. contra Nav. & Paris.* Etiam simonia est, si ex pacto pro re temporali, aut etiam spirituali, resignes gratiam expectativam, quam habes, *Abb. Az. Laym. Lehr. q. 752.*

§. III. Si conditio non insit beneficio, attamen **1064** sit debita, v. g. si resignes cum pacto etiam tacito, ut resignarius tibi solvat, quod debet, est simonia, secundum dicta l. 3. p. 1. n. 83.; è contrà si nulum pactum intercedat, quo imponatur nova obligatio, sed resignes beneficium eo fine secundario, ut reddatur potens tibi solvere vel ut fleatur ad solendum, non est simonia nec illicitum, *Suar. Lay. Pirb. apud Lehr. q. 732.*

§. IV. Quomodo simonia confidentialis com- **1065**
mitta-

mittatur in resignationibus, dictum est l. 3. p. 1. n. 63. Hic notandum, quod resignatio ita simoniacæ facta, quamvis sit ipso jure nulla, tamen teneat in præjudicium resignantis simoniacæ, qui ideo amittit jus, nec conceditur ei regressus, sed beneficium tanquam vacans à tertio impetrari potest, Boer. Tond. Leur. contra Rebuff.; attamen simonia commissa ab uno ex transigentibus, alteri vel aliis, qui non deliquerunt, nocere nequit, Cap. 33. sicut, de simonia, Tond. Leur. q. 754.

De poenitentiis simoniæ dictum est l. 3. p. 1. à n. 200; quomodo autem & cui restituendum sit pretium acceptum, dictum est ibid. à n. 237.

1066

Q. 158. An possit alicui conferri pinguisius beneficium, sub conditione, ut resignet vel dimittat illud, quod habet. R. Si conferatur aliud incompatibile, adjici potest conditio, ut dimittat primum, quia hæc conditio de jure inest, uti habet communis cum Carden. in 2. crisi d. 27. n. 120.: si autem secundum sit compatibile cum primo, Selv. Garc. Sanch. Gibal. dicunt fore simoniam, sed oppositum tenet cum Moscofo Carden. n. 122., I. Quia etiam hæc conditio videtur inesse de jure, non quidem præcipiente, attamen consulente, quamvis enim beneficia sint de se compatibilia, tamen secundum dicta n. 897. Canones oderunt pluralitatem beneficiorum in eodem subjecto, & Trid. Ses. 24. c. 17. de Ref. vult singula singulis conferri, etiam præscindendo à sufficientia sustentationis, (ob quam tamen aliquid indulget) ob multa incommoda, quæ in Ecclesiam redundant, si idem habeat plura beneficia, ergo poterit dicere, confero tibi hoc beneficium, sub conditione, ut agas hoc, quod est consonans Canonibus, & hic est, ut præhabitum resigne. Et hæc ratio militat pro omni collatore. Sed loquendo